

albicki

ALEKSANDER ALBICKI

Aleksander Albicki urodził się 24 maja 1941 roku w Warszawie. W 1958 roku ukończył liceum ogólnokształcące w Makowie Mazowieckim. Dyplom magistra inżyniera elektronika ze specjalnością Teletransmisja Przewodowa uzyskał w 1965 roku na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych (z wyróżnieniem) uzyskał w 1973 roku w Instytucie Łączności w Miedzeszynie za rozprawę *Minimalizacja liczby stanów w automatach niezupełnych*, a stopień naukowy doktora habilitowanego w 1980 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej za monografię *Konstruktywne metody realizacji automatów*. W 1964 roku podjął prace na Wydziale Łączności w Pracowni Układów Logicznych. W 1980 roku powierzono mu stanowisko docenta w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej. W 1967 roku odbył praktykę zawodową w fabryce systemów kontrolno-pomiarowych Sprecher und Suche w Linzu (Austria). W 1978 roku pracował jako wykładowca w Laboratorium Systemów i Automatyki w Narodowej Wyższej Szkole Telekomunikacji (École Nationale Supérieure des Telecommunications) w Paryżu. W latach 1974–1980 był kierownikiem Zakładu Podstaw Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej. Od 1981 roku jest zatrudniony w Department of Electrical and Computer Engineering, University of Rochester (USA); od 1996 roku jako *professor of electrical and computer engineering*.

Zainteresowania naukowe Aleksandra Albickiego dotyczyły początkowo analizy i syntezy układów logicznych, a zwłaszcza tworzenia narzędzi wspomagających automatyczne

projektowanie. Wyniki prowadzonych przez niego prac badawczych znajdowały praktyczne zastosowanie w projektowaniu i uruchamianiu przyrządów pomiarowych na potrzeby transmisji danych. Zajmował się także zastosowaniem układów mikroprocesorowych w systemach komutacyjnych. Od 1981 roku tematyka jego badań zaczęła ewoluować w kierunku projektowania i testowania układów scalonych wielkiej skali integracji, a przede wszystkim projektowania układów samotestowalnych. Prace w tej dziedzinie były sponsorowane przez Semiconductor Research Corporation. Kierował także pracami nad syntezą układów i systemów cyfrowych o niskim poborze mocy, finansowanymi przez National Science Foundation, oraz uczestniczył w pracach zespołu zajmującego się projektowaniem nadprzewodnikowych układów cyfrowych — badania w tej dziedzinie były prowadzone w ramach projektu finansowanego przez Air Force Office of Scientific Research. Zajmował się również protokołami w radiowych sieciach pakietowych. W połowie lat dziewięćdziesiątych przedmiotem zainteresowania Aleksandra Albickiego stały się sieci energetyczne, a zwłaszcza analiza prądów harmonicznych oraz zdalna identy-

Słowa kluczowe

- telekomunikacja
- układy cyfrowe
- układy VLSI
- testowanie
- sieci energetyczne

A

fikacja odbiorników energii elektrycznej w tych sieciach i ich klasyfikacja. Badania w tej dziedzinie były prowadzone w USA na potrzeby Rochester Gas and Electric, New York State Energy Research and Development Authority oraz Electric Power Research Institute Inc.

Jest autorem lub współautorem 16 artykułów w czasopismach naukowych, m.in. w: „IEEE Transactions on Computers”, „IEEE Transactions on Communications”, „IEEE Transactions on Circuit and Systems”, „IEEE Journal of Solid State Circuit” i w „Rozprawach Elektrotechnicznych”. Opublikował także 91 artykułów w materiałach konferencyjnych. Był promotorem w 9 zakończonych przewodach doktorskich. Za osiągnięcia badawcze był nagradzany przez Ministra Łączności (1972, 1974) oraz Ministra Szkolnictwa Wyższego (1969, 1979, 1987).

Aleksander Albicki prowadził wiele oryginalnych wykładów na Politechnice Warszawskiej: „Teoria i projektowanie układów impulsowych” (1973–1980), „Algebraiczna teoria automatów” (1973–1980), „Układy logiczne” (1970–1980) oraz w Univeristy of Rochester: „Digital Circuit” (1981–1993), „Advanced Switching Theory and Desing” (1984–1993), „Special Topice in Computer Interfacing and Networks” (1984–1986), „VLSI Systems” (1989–1994), „Data and Computer Communications” (1988–2000), „Electric Power Quality” (1999–2001). Prowadził również serie wykładów w Linz University (Austria), Tianjin University (Chiny), Rochester Institute of Technology (USA), Brazylijskim towarzystwie Mikroelektronicznym w Sao Paulo oraz w firmie Eastman Kodak (USA).

Jest współautorem dwóch podręczników akademickich: *Algebraiczna teoria automatów*

(WNT, Warszawa 1980) oraz *Układy cyfrowe w telekomunikacji* (WKiŁ, Warszawa 1986), a także wielu raportów i artykułów dotyczących dydaktyki, publikowanych m.in. w „IEEE Transactions on Education” i materiałach konferencyjnych.

Aleksander Albicki pełnił i nadal pełni wiele funkcji organizacyjnych na Uniwersytecie w Rochester: jest m.in. członkiem University Council on Graduate Study (1986–1991 i od 1999 roku), członkiem College Council (od 1996 roku) i przewodniczącym Graduate Curriculum Committee w Departament of Electrical and Komputer Engineering (1984–1992 i od 1999 roku).

Jest także członkiem (*senior member*) Institute of Electronic Engineers (USA) oraz członkiem kolegium redakcyjnego czasopisma „Journal of Electronic Testing: Theory and Applications”, a także komitetów programowych wielu konferencji międzynarodowych.

Jest żonaty, ma dwoje dzieci. Włada czynnie językami angielskim i rosyjskim. Pasjonuje go narciarstwo i turystyka. W latach 1964–1968 pełnił funkcję prezesa Akademickiego Klubu Narciarstwa w Warszawie, przez wiele lat był instruktorem narciarstwa w Polsce i w USA. Zdobył brązowy medal w Żeglarskich Mistrzostwach Polski w 1965 roku. Interesuje się historią i kulturą Indian obu Ameryk. Uważa, że najwięcej zawdzięcza doktorowi Leopoldowi Grzegorzowi — nauczycielowi języka polskiego i logiki w liceum ogólnokształcącym w Makowie Mazowieckim, Władysławowi Majewskiemu — profesorowi Politechniki Warszawskiej, oraz doktorowi Erwinowi Kinnnowi — emerytowanemu profesorowi University of Rochester.

